

Forsideark til oppgaven til Eilert Sundt-konkurransen.

Navn på elevgruppas medlemmer:	Erle Maria Reitan & Ida Håland
Navn på veileder:	Petra Bettina Krüger
Tittel på oppgaven:	Ungdommer i Agder sitt syn på barn og fremtid
Navn på skole:	Dahlske Videregående skole
Klasse:	Sosialkunnskap
År:	3.klasse (2026)

**EILERT
SUNDT-
PRISEN**

Ungdommer i Agder sitt syn på barn og fremtid

En undersøkelse som kartlegger VG3 elever i Agder sitt syn på fremtidig foreldreskap

(Bazarian, 2023)

“Slik verden ser ut i dag, har jeg ikke lyst på barn. Jeg tenker stakkars barn som må vokse opp i en slik verden.”

“Tror det kommer til å føles tomt i hverdagen uten barn”

Ida Håland og Erle Maria Reitan

Innholdsliste

Innholdsliste	2
forord	3
Innledning	3
Problemstilling og hypoteser	4
bakgrunn for vår forskning:	4
Teori	7
Metode	9
Etikk	10
Validitet og reliabilitet	10
Feilkilder	11
Funn fra undersøkelsen	12
Konklusjon og oppsummering	19
Kilder:	20

Forord

Gjennom våre år i skolen har vi gjentatte ganger blitt fortalt om hvordan den lave fødselsraten er et problem for det fremtidige Norge. Likevel opplever vi å aldri få en fullverdig forståelse eller en god forklaring på hvorfor det har blitt nettopp slik. Vi ble dermed svært engasjerte da vi sammen med faglærer utformet dette forskningsemne.

Gjennom dette forskningsprosjektet har vi lært mye, for eksempel har vi tilegnet oss kunnskap om dagens norske samfunn og verdien av samfunnsfaglig forskning. I tillegg til at vi tilegnet oss en rekke erfaringer ved å gjennomføre en kvantitativ undersøkelse, og skriving av rapport. Vi har opparbeidet egenskaper vi kommer til å ta med oss- og få nytte av både som studenter og i arbeidslivet. Forskningen har vært svært spennende og innholdsrik, og vi har fått bedre forståelse for vår egen generasjon og samfunnet vi lever i. Ved vår forskning på ungdommer har vi i tillegg fått et klarere syn på en mulig fremtid for de kommende generasjonene i Norge. Prosjektet ble gjennomført i forbindelse med faget sosialkunnskap. Vi vil først og fremst takke vår faglærer Petra Bettina Krüger for super veiledning og engasjement i vårt prosjekt. Vi vil også uttrykke takknemlighet til John Anders Hvoslef Lothe for gode råd og ideer. Vi vil takke hverandre for godt samarbeid og viljestyrke gjennom denne perioden. Til slutt vil vi takke våre respondenter som har besvart undersøkelsen. Med alle deres hjelp har vi fått spennende statistikk og funnet interessante sammenhenger.

Innledning

Norge er et land med utallige ressurser. Vindkraft, vannkraft og et av verdens største statlige oljefond. Men hvordan vil landet vårt klare seg når vi mangler den viktigste ressursen av dem alle, mennesker?

I 2024 var det samlede fruktbarhetstallet i Norge på 1,44 (Sørlien.K , 2025). Ifølge seniorrådgiver i SSB, Espen Andersen, er dette det tredje laveste som er registrert gjennom tidene i landet vårt. Som ungdom i 2026, er ikke dette kun et abstrakt samtaleemne, men et faktum som vil påvirke, og til en viss grad prege hvordan våre liv vil se ut. En mindre

arbeidsstyrke, flere eldre og større behov for arbeidsinnvandring vil by på fremtidige utfordringer for velferdsstaten, og dermed stille større krav til dagens ungdom.

Formålet med vår undersøkelse er å finne årsaken til denne utviklingen. Selv om det er gjennomført forskning rundt unge voksnes holdninger til foreldreskap, finnes det lite statistikk om ønskene til ungdom helt ned i videregående skole. Vi ønsker derfor å kartlegge VG3 elevers syn på framtiden og barn. Elever på VG3 er på vei inn i voksenlivet, og begynner å forme langsiktige planer i større grad enn yngre elever. Samtidig er respondentene unge, og resultater av deres holdninger og fremtidssyn vil gi indikasjoner på framtidige fødselsrater. Vi ønsker å fokusere på unge i Agder. Dette er begrunnet i at vi bor her og er nysgjerrige på vårt lokale samfunn, men også fordi Agder skiller seg fra resten av Norge. Agder er kjent for å ha høy religiøsitet relativt med resten av landet, og vi håper å få noen interessante resultater fra ungdommene i dette “bibelbelte”.

I rapporten «Vil vi ha barn?- Andre runder av spørreundersøkelsen om fertilitet, arbeidsliv og familiepolitikk» (Cools, S & Strøm, M, 2025) skriver forsker og samfunnsøkonom Sara Cools, at dagens lave fødselsrate først og fremst handler om egne og partners behov, i tillegg til de økonomiske og fysiske konsekvensene barn har på foreldres liv. I dette prosjektet er vi interessert i å undersøke hvorvidt disse årsakene er like relevante for ungdom mellom 18-19 år. Som resultat av undersøkelsen håper vi også å kartlegge hvorvidt disse, i tillegg til andre faktorer som religiøsitet, søskenflokk og en urolig verden påvirker ungdommers ønsker. Målet med denne undersøkelsen er å se om vi kan finne indikatorer for at denne negative utviklingen vil fortsette med vår generasjon. Med mer forskning og kartlegging av faktorer som påvirker dagens ungdoms syn på foreldreskap, vil Norge også enklere kunne innføre og tilpasse ordninger for å øke framtidig fødselsrate.

Problemstilling og hypoteser

Vår problemstilling er “ i hvilken grad er det en trend blant ungdom i Agder i dag å ønske seg færre barn, og et senere foreldreskap”. Vår hypotese er dermed: “Dagens ungdom ønsker å få færre barn og utsette foreldreskap til senere i livet, påvirket av faktorer som utdanning, fremtidspessimisme og økonomi.” Vi vil også undersøke om faktorene søsken og religion har noe innvirkning på ønsket. Derfor har vi under-hypotesene «aktivt religiøse ønsker flere barn enn sekulære», og «antall søsken man selv har, tilsvarer antall barn man selv ønsker»

Bakgrunn for vår forskning

Som vi nevnte i innledningen har Norge i flere år hatt et vedvarende lavt fruktbarhetstall. Ifølge Statistisk sentralbyrå (Sørlien.K , 2025) var samlet fruktbarhetstall i 2024 på 1,44 pr. kvinne. SB opplyser også om at gjennomsnittsalder ved første fødsel øker. I 2023 var gjennomsnittsalderen 30,3 år, mens den i 2024 steg til 30,4 år. Dette er en bekymringsverdig utvikling ettersom den lave fødselsraten utgjør en strukturell utfordring for selve grunnpilaren i det norske samfunnet, velferdsstaten. Ifølge OECD (organisation for economic co-operation and Development), er 2,1 barn per kvinne den mest effektive og stabile fødselsraten, dersom vi ønsker å ivareta velferdsstaten slik vi kjenner den i dag.

En forskningsrapport fra 2025: Vil vi ha barn? Andre runde av undersøkelsen om fertilitet, arbeidsliv og familiepolitikk (Cools, S & Strøm, M, 2025), har kartlagt folks syn på foreldreskap, og ønsker om barn. Forskningsrapporten viser en differanse mellom ønsker og realitet. Rapporten viser at kvinner ønsker i gjennomsnitt 2,2 barn, mens menn har et ønske på 2,1. Denne forskjellen mellom kjønnene er svært liten, og kjønn har dermed liten relevans til ønsket. Men rapporten viser at det er et stort gap mellom antall barn gjennomsnittet av kvinner og menn ideelt sett ønsker, og antallet gjennomsnittet får.

Denne utviklingen skyldes ifølge rapporten at mange utsetter foreldreskapet, noe som reduserer muligheten for å få ønsket antall barn. Årsakene til at mange velger å utsette foreldreskap er sammensatte, men behovet for en fast partner og behov for økonomisk sikkerhet er ifølge rapporten de fremtredende faktorene. Rapporten poengterer også en utfordring med kombinasjon av jobb og familieliv. Respondentene i undersøkelsen som ikke hadde barn, både kvinner og menn, opplyser at de ønsker bedre ordninger som gjør det mindre økonomisk belastet å ha barn, for eksempel økt barnetrygd og utvidet permisjon. Samtidig har disse respondentene en mer negativ oppfatning av hvilke konsekvenser foreldreskap vil ha for foreldrenes karriere. Kvinnene med barn opplyser på sin side at de har et behov for bedre fleksibilitetsordninger i arbeidslivet, altså tiltak som gir foreldrene mer tid med barna. De bekrefter også de barnløse sin oppfatning om at arbeidslivet blir påvirket noe negativt. Livskvaliteten deres har derimot blitt bedre, enn det de barnløse opplever.

Den veldig aktuelle artikkelen "Samfunnet må støtte ønsket om barn, ikke skitur til alpine" (Ask Hansen, 2026), diskuterer dagens familiepolitikk. "En vellykket familiepolitikk har

paradoksalt nok ført til at vi får færre barn. Nå må vi få flere, mener seniorforsker ved helseinstituttet Rannveig Kaldager Hart.” Familiepolitikken legger opp til å gjøre det lettere å kombinere jobb og barn, samtidig som den ønsker at de som har barn skal være aktive i arbeidslivet. Politikken fremmer kvinner i arbeid, og mer likestilling i hjemmet, som er positivt. Ifølge regjeringens arbeid og inkluderingsdepartement var 47% av arbeidsstyrken kvinner i 2024 (NOU, 2025: 5, s.33) . Samtidig kan denne kvinnelige yrkesdeltagelsen være en reell komponent for at fødselsraten forblir lav. “Barneønsket er mer stabilt enn fødselstallet” sier Hart. Det gjennomsnittlige ønsket om barn er ideelt for en stabil fødselsrate. Hart legger frem ordninger som gjør det mer fleksibelt og mindre tidskrevende å kombinere jobb og barn, særlig for kvinner.

Artikkelen hevder at problemet ikke ligger i samfunnsstrukturen, men ved samfunnets normer og forventninger. Forventninger som stabil økonomi, karriere og en fast partner er ofte tidskrevende å etablere. Hart understreker at det kan være vanskelig å få folk til å få barn tidlig. Dette skyldes at politikken har lagt opp til en kultur som fokuserer på utdanning og karriere, hvor det er en norm å få barn senere i 30-årene. Artikkelen kommer med eksempelet at mange ønsker seg barn samtidig med venner og familie. Dette kan bidra til at flere velger å utsette sine egne foreldreskap for å være i samme livsstadiet som deres omgangskrets. Like tendenser kan man se i Sør-Korea, påpeker artikkelen. “Nå har det blitt uvanlig å ha to barn, og det er ikke så lett å endre på”. Når slike normer er blitt etablert inn i kulturen kan det bli vanskelig å forandre med politiske tiltak.

En annen forskningsrapport, «*The Effect of Childhood Family Size on Fertility in Adulthood*» (Cools, S & Hart, R, 2016), undersøker sammenhengen mellom antall søsken i oppveksten, og ønsket om barn i voksen alder. Rapporten viser at menn og kvinners fertilitetsønsker påvirkes ulikt av søskenflokkene i oppveksten. Menn som er oppvokst med ett eller ingen søsken, har lavere tendens til å få ett tredje barn. Menn som er oppvokst med to eller flere søsken, velger oftere å få tre eller flere barn i voksen alder.

Motsatt tendens ser vi i studien av kvinner. Der ser vi at kvinner oppvokst med to eller flere søsken velger i forholdsvis mindre grad å få det tredje barnet. Dette sier Sarah Cools (Cools, S & Hart, R, 2016), forsker ved Institutt for samfunnsforskning, at det kan skyldes kjønnsroller i hjemmet, rapporten viser at jenter bidrar mer med å passe på søsken og hjelpe til med

husarbeid. Jenter tar mer ansvar i hjemmet sammenlignet med gutter. Dermed kan belastningen av flere barn oppleves eller forventes tungere for kvinner oppvokst med en stor søskenflokk. Dette er en saklig forklaring på at kvinner med to eller flere søsken ikke velger å få det tredje barnet.

Det er svært lite forskning på religionens påvirkning på fødselstall, likevel fant vi artikkelen “Religion and fertility ideals, intentions and behaviors; a comparative study of European countries.” (Philipov & Berghammer. (2007). Denne rapporten viser til forskning om fertilitet idealer i 17 europeiske land og fokuserer på hva slags innvirkning religion har. Artikkelen påpeker virkningen av noen framtrepende trender i Europa de siste tiårene. Samtidig med minskende fødselstall ser vi at det er økende antall som definerer seg som sekulære.

Individualisering er mer populært, og i tillegg ser vi en stigning i utradisjonelle familier. Artikkelen sier at disse trendene kan tyde på at religion ikke har så stor påvirkning på individ og følgende familie, relativt til tidligere. Med sekularisering og individualisering er det ikke folk lenger bundet til å måtte følge normer og tradisjoner når det kommer til familie dannelse. Likevel påpeker forskningen på at land med høy religiøsitet fortsatt har noen av de laveste fødselsratene, som for eksempel Spania. Likevel er Spania et av landene med flest antall kirkedeltagere. Rapporten viser at individer som går i kirken hver uke, har i gjennomsnitt høyere ønsker når det kommer til antall barn. Det tyder på at et aktivt religiøst miljø kan påvirke ønsket om barn. Rapporten påpeker at religion ikke direkte medfører at folk får flere barn, men at det er en underliggende faktor.

Teori

Elisabeth Beck-Gernsheim er en tysk sosiolog (1946) som har forsket på parforhold og relasjoner i familien, i et historisk perspektiv. (W. Nygaard, 2022, s178-179) Strukturen av nåtidens vestlige verden idealiserer et samfunn med frie valg. Beck-Gernsheim kaller den nye sosiale samfunnsstrukturen for individualisering. Foreldrenes sosiale posisjon er i dag ikke en like stor faktor som før, ekteskap og samliv er ikke lenger nødvendig for å dekke økonomisk trygghet, og religion har mindre påvirkning på individet enn tidligere. Beck-Gernsheims teori gikk i hovedsak ut på ekteskap, men vi kan også se en tydelig kobling til ønsket om barn. Hun beskriver utviklingen av individualiseringen i tre faser, gjennom historien. Det startet som en

økonomisk nødvendighet. Ekteskap ga økonomisk trygghet, der mannen sto for inntekt, og kvinnen passet hjemmet. Dette kan også tolkes slik at barn kunne arbeide og hjelpe til i hjemmet. I den andre fasen var familie og barn en moralsk forpliktelse. Samfunnet hadde forventninger til at folk inngikk ekteskap, og fikk barn. Det ble sett på som normen og var et personlig ansvar. I den siste fasen, nåtidens vestlige samfunn, er det et eget fritt valg å gifte seg og få barn. Beck-Gensheim sine tanker kan knyttes opptil Maslows behovspyramide (Haugen, S, Kosberg, E, Langø, M, Longva, I,C, 2022), der selvrealisering er et vekstbehov hos mennesker. Selvrealisering er å strebe mot et bedre liv og utvikle seg selv. En ønsker å oppnå sine egne mål og gjøre det som gir livet ditt betydning. Dermed er den sentrale faktoren for å ønske barn i dag, at barn gir livet en dypere betydning. Dette står i motsetning til tidligere da det hovedsakelig var faktorer som sosialt press, religion og samfunnsstrukturen som la opp til at folk skulle få barn.

Den Tysk-Amerikanske psykologen Erik Eriksson (1902-1994) har en teori som forklarer menneskets personlighetsutvikling i 8 ulike faser, fra nyfødt til alderdom (Haugen, Kosberg, Langø & Longva, 2022. s.89) . Våre respondenter er estimert rundt 18-19 år, og de er dermed aktuelle å sammenligne med stadiene ungdom (12-19) og tidlig voksen (20-årene), med tanke på at fasene er flytende fordi personlighetsutvikling skjer i ulikt tempo, og fasene kan dermed overlappe. Eriksson definerer ungdomsstadiet som en utvikling mot egen identitet eller rolleforvirring. I dette stadiet møter ungdommer emosjonelle, kognitive og fysiske endringer som kan være utfordrende og forvirrende. De får samtidig økende ansvar og selvstendighet i samfunnet. Eriksson hevder at vi bygger vår identitet basert på relasjoner rundt oss, og de mest sentrale aktørene er foreldre. Hvis man har en stabil forståelse av egen identitet, er det enklere å forstå seg selv i sosiale sammenhenger og bygge relasjoner. Hvis personen utvikler seg i retning av personlighetsforvirring, kan dette påvirke dem negativt videre i livet. De kan oppleve dårlig selvbevissthet og ikke føle på ordentlig tilhørighet i samfunnet. I det følgende stadiet “tidlig voksen” er det en utvikling av intimitet eller isolasjon. I denne fasen er relasjonsbygging og trygghet sentralt. Her utvikler man ferdigheter for å ta imot og gi kjærlighet. Hvis personer føler usikkerhet rundt å bygge relasjoner og åpne opp for andre, kan dette føre til at personen isolerer seg. En slik negativ utvikling kan føre til psykiske lidelser og problemer ved venner- og kjærlighetsforhold. Det kan igjen påvirke ønsket og sannsynligheten for å få barn.

Metode

I dette prosjektet har vi valgt å benytte oss av en kvantitativ forskningsmetode i form av en spørreundersøkelse, (se vedlagt undersøkelse s. 23) i tillegg til å bygge undersøkelsen på tidligere forskning. Undersøkelsen besto av en rekke flervalgsspørsmål, faste svaralternativer, rangering og et åpent skrivefelt i slutten av undersøkelsen, som gir informanter mulighet til å skrive egne tanker utover de ferdige spørsmålene. Gjennom undersøkelsen samlet vi inn data som vi senere har analysert. Vi valgte denne metoden fordi den er passende og effektiv, samtidig som vi da får tilbakemelding fra flere informanter enn vi hadde hatt mulighet til ved kvalitative dybdeintervjuer. Ved bruk av kvantitativ metode får vi resultater som framstilles som gjennomsnitt, i motsetning til en kvalitativ undersøkelse, hvor fokuset ligger på enkeltindividers oppfatning. Dermed ble en omfattende spørreundersøkelse det naturlige valget. Allikevel ville vi gjerne ha noen åpne spørsmål for å kunne fordype noen aspekter. Gruppen vi ønsket å basere vår undersøkelse på var elever på VG3. Dette er fordi det er nettopp denne gruppen som vil måtte håndtere konsekvensene av lave fødselsrater senere i livet, og som i løpet av de neste årene kommer til å bestemme seg for eller imot barn. Vi ønsket også å forske på den eldste aldersgruppen på videregående, ettersom vi tenker disse vil ha utviklet tydeligere planer i forhold til barn og fremtid enn det de yngre kullene har. Informantene kommer fra 4 ulike skoler i gamle Aust-Agder, Dahlske, Tyholmen/Barbu, Drottningborg videregående skole og Sam Eyde videregående skole. Spørreundersøkelsen ble laget i Microsoft Docs, ettersom vi vurderte dette som et ryddig og enkelt format. For å sikre undersøkelsens kvalitet fikk vi 3 VG3 elever til å ta undersøkelsen før den ble publisert. Til sammen fikk vi 69 svar på undersøkelsen. Ved en slik undersøkelse er det essensielt at informantene er representative for hele målgruppen. Alle informantene har bodd i Agder i mer enn 10 år, og er elever ved VG3. Grunnet dette luket vi ut 101 respondenter, som ikke passet kravene for undersøkelsen. Av informantene er 53 jenter, mens 16 er gutter. Undersøkelsens resultater kan til en viss grad påvirkes av en ujevn kjønnsfordeling blant informantene.

Etikk

“Høy etisk standard er nødvendig for høy kvalitet i forskningen for at folk skal ha tillit til forskning og forskere” (Norges forskningsråd, 2025). For å sørge for å opprettholde en slik etisk standard har vi bevisst tatt ulike grep rundt undersøkelsen. I undersøkelsens introduksjon har vi tydelig skrevet at undersøkelsen kan avsluttes når som helst dersom det skulle være

ønskelig. Dette er fordi undersøkelsen skal være frivillig, og sørger for at ingen føler seg presset til å svare om de ikke vil. I tillegg er undersøkelsen helt anonym, slik at deltakernes private informasjon vernes. Dette åpner også for en større grad av ærlighet i besvarelsene. Informantene blir informert om deres anonymitet i introduksjonen til undersøkelsen. Som svar alternativ til enkelte av spørsmålene har vi også lagt til «annet» eller «ønsker ikke svare». Dette er for å unngå feilkilder dersom ingen andre alternativer oppleves som relevante, eller dersom noen ikke ønsker å svare på spørsmål. Spørsmål rundt private ønsker og holdninger til barn og fremtiden, kan av ulike årsaker oppleves som sårbart. Oppsettet av spørsmål og alternativer er derfor utformet med tanke på å ivareta respondentens personvern.

Validitet og reliabilitet

“Validiteten er stor dersom en undersøkelse eller test viser det den gir seg ut for å vise” (Norske akademiske ordbok, 2026). Hensikten med vår undersøkelse er å undersøke ungdom på VG3 i Agder sine nåværende ønsker om barn i fremtiden, og hvorvidt faktorer som religion og antall søsken påvirker disse ønskene.

Reliabilitet vil si om undersøkelsen er utført på en slik måte at den er til å stole på, altså at vi ville få samme resultat dersom vi hadde gjennomført undersøkelsen på nytt (Aanesen, K. H, 2020). Undersøkelsen ble gjennomført på samme måte for alle respondentene. Alle gjennomførte digitalt gjennom Microsoft Forms, og alle ble holdt anonyme. Vi har også unngått tvetydige spørsmål, for å unngå misforståelser og ulike tolkninger av begreper og formuleringer.

Feilkilder

“Feilkilder i forskning er forskning som kan påvirke nøyaktigheten og påliteligheten av resultatene” (Sander, 2023). Vår undersøkelse kan være preget av feilkilder som useriøse besvarelser, til tross for at vi har etter beste evne prøvd å luke ut disse besvarelsene. Kjønnfordelingen i undersøkelsen er heller ikke jevnt, og kan påvirke utslaget skjevt. I tillegg er utvalget for denne undersøkelsen unge, og man må regne med at deres nåværende ønsker ikke nødvendigvis samsvarer med deres ønsker når foreldreskap skulle bli aktuelt.

Funn fra undersøkelsen

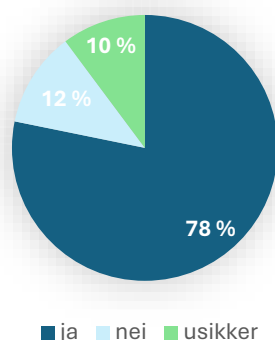
Vi ønsket gjennom dette prosjektet å undersøke problemstillingen “til hvilken grad er det en trend blant ungdom i dag å ønske seg færre barn, og et senere foreldreskap enn tidligere”, I tillegg undersøkte vi også underproblemstillingene “ønsker aktivt religiøse seg flere barn enn sekulære?” Og, “finnes det en sammenheng mellom hvor mange søsken en ungdom har, og hvor mange barn vedkommende selv ønsker seg i fremtiden?”. Her er resultatet.

Studien baserer seg på en kvantitativ spørreundersøkelse der vi sammenlagt fikk 69 respondenter. Dette var elever fra både Dahlske VGS, Drottningborg VGS, Tyholmen VGS samt Sam Eyde VGS. Flertallet av respondentene går studieforberedende, men enkelte er også elever fra yrkesfaglige linjer. Av respondentene var 53 jenter (77%) og 16 gutter (23%). Det var altså et mindretall av gutter, noe som ikke er representativt for kjønnsfordelingen blant elever på VG3. Dersom man likevel sammenligner guttenes gjennomsnittlige oppfatning med jentenes, vil vi kunne komme til en generell konklusjon av kjønnes oppfatninger.

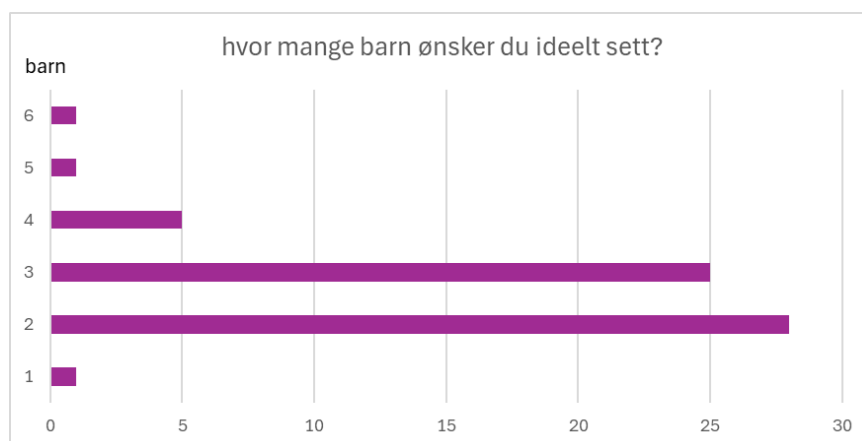
Innledningsvis fikk respondentene spørsmål om seg selv og om deres bakgrunn. Her fikk vi kartlagt faktorer som alder og hvor lenge de har bodd i Agder. På denne måten fikk vi skilt ut respondenter som enten ikke går i VG3, eller som har bodd i Agder i mindre enn 10 år, og dermed ikke er kompatible med vår undersøkelse.

Videre i undersøkelsen har vi forsøkt å utforske respondentenes tanker rundt fremtidig foreldreskap. Vi begynte med å spørre; “ønsker du barn i fremtiden?” Av de 69 respondentene svarte 78,2% at de ønsker seg barn, 11,6% svarte at de ikke ønsker seg barn, mens 10,2% valgte usikker.

ønsker du barn i fremtiden?

Respondentene som svarte ja på dette, fikk deretter oppfølgingsspørsmålet “*hvor mange barn ønsker du ideelt sett?*”. Blant de kvinnelige respondentene fikk vi et gjennomsnitt på 2,72, mens vi hos guttene fikk et noe lavere tall på 2,57. Differansen mellom de ulike kjønnenes ønsker er altså liten. Gjennomsnittet for antall barn respondentene ønsker for begge kjønn ligger derfor på 2,67.

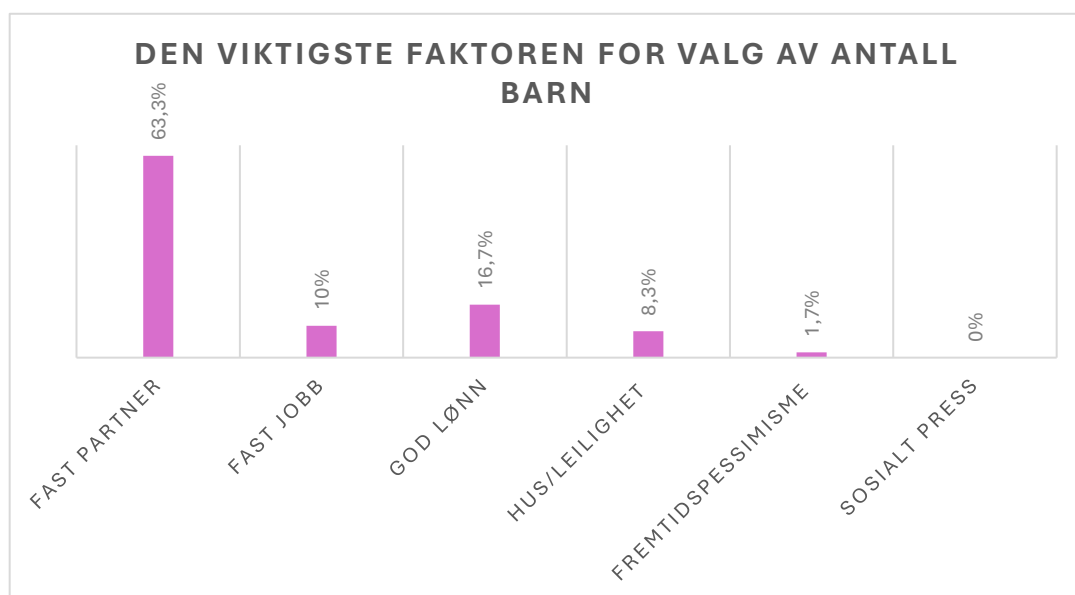

Våre tall for ungdom på VG3 i Agder, skiller seg tydelig fra resultatene fra Sara Cools undersøkelse “*vil vi ha barn, andre runde av spørreundersøkelsen om fertilitet, arbeidsliv og*

familiepolitikk” (Cools, S & Strøm, M, 2025), hvor gjennomsnittet for menn mellom 24-48 lå på 2,1, mens den for kvinner i samme aldergruppe lå på 2,2.

Våre yngre respondenter har altså et høyere ideelt antall barn. Denne store forskjellen kan være fordi de yngre faktisk ønsker flere barn, men kan også knyttes til andre faktorer slik som fertilitetsgapet, altså at det er forskjell mellom antall barn folk i gjennomsnitt ønsker, og hvor mange man i realiteten får. Forskningsrapporten fra 2025: Vil vi ha barn? Andre runde av undersøkelsen om fertilitet, arbeidsliv og familiepolitikk (Cools, S & Strøm, M, 2025), viser til at mange nordmenn ønsker flere barn enn de i virkeligheten får, altså forskjellen mellom det ideelle og det realistiske. Rapporten påpeker at det i virkeligheten er en trend i Norge at mange unge ønsker flere barn, men begrenses av økonomiske faktorer.

Senere i undersøkelsen ba vi respondentene rangere hvilke av disse faktorene som påvirker deres ønsker om antall barn: Fast partner, fast jobb, god lønn, hus/leilighet, fremtidspessimisme og sosialt press. På dette spørsmålet rangerte kun 35% de økonomiske faktorene fast jobb, god lønn eller hus/leilighet som den viktigste, mens hele 63,3% mente fast partner var det som påvirket deres ønsker om antall barn i størst grad. Dette tyder på at unge i større grad er idealistiske med tanke på barn, mens unge voksne i arbeids- og utdanningsalder som møter arbeidslivet og økonomiske realiteter endrer oppfatning, og naturlig nok fokuserer i større grad på økonomiske faktorer.

Ved slutten av spørreskjemaet fikk respondentene spørsmålet “Har du noen tanker eller erfaringer som har påvirket ditt syn på det å få (eller ikke få) barn?”. Dette var et åpent felt, hvor respondentene kunne få muligheten til å utdype egne refleksjoner. En av respondentene svarte; “*Føler unge i dag bruker lengre tid på utdanning og vil derfor gjøre mer før de får barn, og det typiske A4 livet + stresser også med å ikke få fast partner*”. Vi undersøkte når respondentene mener det ideelle tidspunktet for å få barn er, her kunne de velge flere tidsrammer mellom 18 til 40+ år. Av respondentene som ønsket seg barn ville et flertall ideelt sett få barn mellom 26 og 29 år. Dette gjaldt 62% av respondentene. Det er i tillegg en relevant stor omslutning på mellom 22- 25 år, med 42%. SSB opplyste i 2024 at gjennomsnittsalderen ved første fødsel var 30,4 år (Sørlien.K , 2025). Resultatene våre tyder på at ungdommene i dag ønsker seg barn tidligere enn det folk i realiteten får. Likevel, når vi ser på de fremtredende faktorene respondentene rangerer som viktigst, er det viktig å poengtere at disse faktorene ofte er tidskrevende å oppnå. Er respondentene bevisste på at ønskene deres kanskje ikke matcher med realiteten, eller er de villige til å prioritere barn over økonomisk sikkerhet? Det kunne vi funnet ut ved hjelp av dybdeintervju.

Artikkelen "Samfunnet må støtte ønsket om barn, ikke skitur til alpene" (Hansen. A , 2026), forklarer at ønsket om barn kan være grunnet i Norges kultur og sosiale forventninger. Dette kan knyttes til resultatene våre. Det stilles en rekke forventninger til unge voksne, og vi ser at faktorene respondentene rangerte som viktigst ved valg av antall barn, gjenspeiler disse forventningene. Fast partner var faktoren som fikk størst oppslutning. Artikkelen informerer i tillegg at de ser en trend hvor samlivet er ustabilt hos partnere som ønsker barn tidlig, og at mange går fra hverandre. Dette kan sees i sammenheng med Eriksons faser i personlighetsutviklingen. Partnerforhold kan oppleves ustabilt ettersom at våre respondenter er i en fase hvor relasjonsbygging og identitetsutvikling fortsatt pågår.

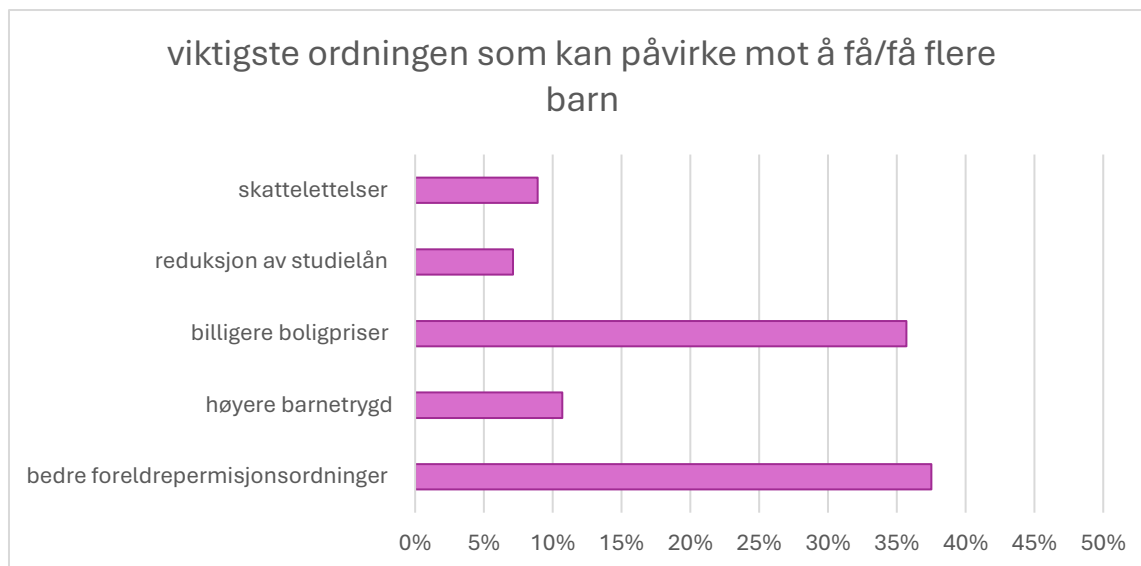
En av respondentene våre uttrykte dette i undersøkelsen; "*Venninnene mine mener det ødelegger forholdet mellom foreldre, det gjør ikke jeg*". Dette svaret anerkjenner at barn ofte kan legge press på parforholdet. En slik oppfatning kan være enda en legitim faktor for at mange ikke vil ha barn eller utsetter å få barn. Dette kan også tolkes som at folk vil ha stabilitet og har høyere krav til hvem de velger å få barn med. Spesielt i en tid hvor ekteskap ikke er en økonomisk nødvendighet. Dette anerkjenner Beck-Gernsheim sin teori om at parforhold i dagens vestlige samfunn er et individuelt prosjekt.

Når det gjelder de 11,6% som ikke ønsket seg barn, har vi kartlagt noen av årsakene til dette. Respondenter som valgte at de ikke ønsket seg barn fikk spørsmålet, "Hvorfor ønsker du ikke barn?". Her kunne respondentene markere så mange av følgende faktorer, de ønsket: liker ikke barn, ønsker å nyte livet uten barn, framtidspessimisme, fokus på karriere, bekymring for økonomisk sikkerhet, ønsker ikke svare, og annet.

Her svarte 62,5% av respondentene at de ikke liker barn, eller/og at de ønsket å nyte livet uten barn. I tillegg til disse svarte 62,5% at de ønsker å fokusere på karriere, 25% svarte bekymring for økonomisk sikkerhet, mens kun 12,5% valgte framtidspessimisme.

Alternativer som å ønske og nyte livet, og det at man ikke liker barn kan i stor grad tolkes som egne ønsker og selvrealisering, de handler om aktive valg, og ikke noe i samfunnsstrukturen vår som gjør det problematisk å få barn. Alternativer som økonomisk sikkerhet og et ønske om karrierefokus kan derimot skape spørsmål om det er noe i den norske samfunnsstrukturen som ikke er godt nok lagt opp til at man kan kombinere karriere og foreldreskap, og samtidig ha en stabil og god økonomi.

Dersom vi i fremtiden skal ivareta velferdsstaten vil vi trenge flere barn. Derfor stilte vi også spørsmålet «Ranger: Hvilke ordninger kunne påvirket deg til å få flere barn? Fra viktigst nr 1, og minst viktig nr 6» Hvor ordningene som skulle rangeres var: bedre foreldrepermisjonsordninger, høyere barnetrygd, billigere boligpriser, reduksjon av studielån og skattelettelser. 35,7% av respondentene rangerte billigere boligpriser som den aller viktigste av ordningene. 37,5% valgte bedre foreldrepermisjonsordninger som sin viktigste faktor. Trygd, reduksjon av studielån og skattelettelser fikk ingen over 12 prosent, og er dermed ikke ordninger som påvirker i like stor grad som de to med størst oppslutning.

Figur 4, hvilke statlige ordninger som i størst grad kan påvirke å få/få flere barn.

Det at billigere boligpriser kommer høyt tyder på at mange unge sliter med å få etablert seg, og dermed ikke har den økonomiske stabiliteten mange krever før de ønsker å bli foreldre. At bedre foreldrepermisjonsordninger er viktig for mange kan henge sammen med at mange ikke føler at løsningene for å kombinere karriere og barn er gode nok. Dersom disse løsningene var bedre, ville potensielt enkelte av respondentene som ikke ønsket barn (blant annet på grunn av karriere), følte det var oppnåelig i en større grad. Likevel må man ta høyde for at respondentene i denne undersøkelsen er unge, og ikke nødvendigvis har god kunnskap rundt hva dagens ordninger virkelig går ut på. Samtidig er det disse ungdommene som snart vil påvirke fødselstallene, og derfor er det viktig at ordningene den norske staten innfører tilpasses til der behovene faktisk er, og at ordninger unge ønsker prioriteres.

Når vi stilte spørsmålet, «er du religiøs?» svarte 31 av 69 respondenter at de vil identifisere seg som religiøse, hvor 11 av disse definerer seg som sterkt religiøse. Videre så vi på oppslutningen av ønsket om antall barn, hos de religiøse og de sekulære. Hos de religiøse var det et gjennomsnitt på 2,9 barn, mens hos de sekulære var det et ønske på gjennomsnittlig 2,1. Denne forskjellen er betydelig. Videre så vi på hvor viktig det var for de religiøse å få barn, i forhold til de sekulære. 50% av de religiøse opplyste at det var svært viktig for dem å få barn. I forskjell var det bare 29% av de sekulære som mente at barn var svært viktig. Hos de

sekulære var det størst oppslutning for “litt viktig”, med 35%. Likevel var det ingen av de sekulære som mente det ikke var viktig, men det gjorde 7% av de religiøse. Vi kan ikke poengtere at religiøsitet medfører større ønsket om barn, med denne statistikken. Vi spurte videre hvor enig respondentene var i denne påstanden; “Det er mer sosialt akseptabelt å ønske seg barn enn å ikke gjøre det”. Her så vi ingen betydelig forskjell mellom de sekulære og de religiøse. Det er derfor ikke nødvendigvis en differanse i sosialt press, som kan forklare forskjellen mellom gruppene. Likevel viser resultatene en tydelig tendens hos de religiøse, noe som samsvarer godt med artikkelen “Religion and fertility ideals, intentions and behaviors; a comparative study of European countries.” (Philipov & Berghammer. (2007). Ettersom artikkelen viser til resultater som antyder at et land med høy religiøs aktivitet kan være en bidragende faktor for høye fødselsrater. Dette styrker vår hypotese om at aktivt religiøse ønsker seg flere barn enn sekulære.

I undersøkelsen sammenlignet vi respondentenes svar på hvor mange barn de ønsket seg og hvor mange søsken de hadde. Statistikken vi fikk var bemerkelsesverdig. Respondentene med 1 eller ingen søsken ønsket seg i gjennomsnitt 1,68 barn. De med 2 søsken ønsket seg i gjennomsnitt 2,05 barn, mens de med 3 søsken ønsket seg 3,19. Resultatene viser en tydelig sammenheng, hvor ungdommene i gjennomsnitt ønsker seg omtrent likt antall barn som de har søsken. Ifølge Ungdata-rapporten fra 2025 (Bakken, 2025) er 85% av norske ungdommer fornøyd med egen familie. Dette kan tyde på at det er en sammenheng mellom høy tilfredshet med egen familie og ønsket om barn. Når vi imidlertid ser på ungdommene med flere enn 3 søsken, følger ikke disse respondentene denne trenden. Respondentene med 4 søsken ønsker i gjennomsnitt 2,25 barn, og de med 5 eller flere søsken ønsker seg i gjennomsnitt 2,5 barn.

Videre i undersøkelsen fikk respondentene spørsmålet “Tror du antall søsken påvirker dine ønsker om antall barn?”. Her svarte 62% “ja”, 25% svarte “nei”, og de siste 13% svarte “usikker”. Resultatene viser at oppvekst i egen søskenflokk ofte medfører preferanser for egen fremtidig dannelse av familie. Resultatene støtter dermed hypotesen vår om at ungdommer ønsker seg barn proporsjonalt med antall søsken, når det gjelder ungdommer med tre eller færre søsken. Vi vil anta at grunnen til at trenden snur etter 4 barn, er sammensatt.

Videre undersøkte vi om det var forskjell mellom kjønn, når vi kartla ønsket om barn knyttet til egen søskenflokk. Funnet vårt passer altså ikke med Sarah Cools resultater i rapporten "*The Effect of Childhood Family Size on Fertility in Adulthood*" (Cools, S & Hart, R, 2016). Hun argumenterte for at det er varierende preferanser mellom kjønn, der menn med to eller flere søsken ønsker flere barn, i større grad enn kvinner med likt antall søsken. Våre resultater viste derimot ingen betydelig forskjell. Antall søsken og ønskelig antall barn, antyder altså ikke å være kjønnsbasert hos våre respondenter.

Konklusjon og oppsummering

Hensikten med rapporten var å kartlegge fremtidige ønsker om barn hos Vg3 elever i Agder. Dette ble gjennomført ved bruk av kvantitativ undersøkelse.

Forskningen undersøkte hvor mange barn ungdom på VG3 i Agder i gjennomsnitt ønsker. I tillegg undersøkte vi hvilke faktorer som påvirker ønsket om antall barn, og ideelt tidspunkt for å få barn. Vi har tolket resultatene i tråd med tidligere forskning. Her fant vi at våre respondenter i gjennomsnitt ønsker seg 2,67 barn. Dette skiller seg ut fra det sosiolog Sarah Cools oppdaget i hennes undersøkelse «*The Effect of Childhood Family Size on Fertility in Adulthood*» (Cools, S & Hart, R, 2016). Her lå gjennomsnittet på 2,15. Flertallet av våre respondentene ønsker seg to til tre barn, og de fleste vil ha sitt første barn mellom 26-29 år. De framtrepende faktorene som påvirker antall barn, og tidspunkt for foreldreskap var ønske om fast partner, i tillegg til ønske om hus/leilighet. Disse faktorene er tidkrevende, og kan dermed være en årsak til det store fertilitetsgapet vi ser i Norge i dag.

Vi undersøkte i tillegg om størrelsen på respondentenes søskenflokk har en innvirkning på hvor mange barn de ønsket. Vi så at antall søsken var proporsjonalt med antall barn ungdommene ønsket seg, helt fram til ungdommene med 4 eller flere søsken. Respondentene med 4 eller flere søsken ønsket et mindre antall barn, enn de hadde søsken. Forklaringen for avviket kan være sammensatt av både økonomiske og tidkrevende faktorer.

Vi utforsket til slutt om det var en sammenheng mellom religion og hvor mange barn elevene ønsket seg. Resultatene viste at det var en relevant differanse mellom gruppene. Religiøse ønsket i gjennomsnitt 2,9 barn, mens de sekulære ønsket 2,1. Sosialt press var ikke en betydelig faktor for forskjellen. Vi vil anta at tradisjonelle religiøse normer og verdier, kan være en medvirkende faktor for at religiøse ønsker flere barn. Imidlertid kan vi ikke

konkludere med at folk får flere barn som følge av at de er religiøse, men vi ser en trend blant ungdommer som identifiserer seg som religiøse.

For å oppsummere er det sammensatte faktorer som påvirker ønsket om barn. Religiøsitet og søsken tyder på å ha en overraskende stor innflytelse på ønsket om antall barn, og vi ser gjentatte mønstre i ulike grupper. Undersøkelsen resulterte i oppmuntrende tall, hvor ungdommene nå ønsker et høyt antall barn og tidligere i livet sammenlignet med de som er 10 til 20 år eldre. Likevel er det tidlig å anslå om realiseringene av disse ønskene kommer til å være oppnåelige. Respondentene pekte også på ordninger som bedre foreldrepermisjonsordninger og billigere boligpriser som er relevante for antall barn. Dersom fødselsraten skal øke tyder det på at det er gunstig å forbedre disse ordningene.

Vi tenker at videre forskning gjennom for eksempel kvalitative dybdeintervjuer med enkelte respondenter, ville gi en dypere forståelse for hvilke ønsker og tanker ungdommene har. Vi må sørge for å tilrettelegge for at unge kan realisere ønsker angående barn, og oppmuntre til et familieliv. Det kan også være hensiktsmessig å ha en oppfølging av lignende respondenter om 5 år, for å se om endringene leder de unge i riktig retning. Våre resultater viser også at det er avgjørende og nødvendig å fokusere på ungdommers syn på fremtidig foreldreskap, og ikke kun på de som allerede har truffet disse viktige livsvalgene rundt barn og familie. På denne måten vil vi kunne iverksette og tilpasse nødvendige og relevante tiltak. For det er ikke lenge før det er nettopp vår generasjon som vil møte konsekvensene av å mangle Norges viktigste ressurs- mennesker!

Kilder:

Aanesen, K. H. (2020, 23. oktober). Analyse og drøfting av kvantitative data. NDLA.

<https://ndla.no/nn/r/sosiologi-og-sosialantropologi/analyse-og-drofting-av-kvantitative-data/9ab796b2c6>

Bakken, A. (2025). ungdata <https://agdertall.no/f/p28/ia251c21e-afcd-4bf7-bc1a-fd1f8e8f1863/nova-rapport-4-2025.pdf>

Bazarian.C (2023). Expert input on teen pregnancy: Myths and reality.

[Expert Input on Teen Pregnancy: Myths & Reality - Women Fitness](#)

Cools, S & Hart, R, 2016) *The Effect of Childhood Family Size on Fertility in Adulthood*».

[The Effect of Childhood Family Size on Fertility in Adulthood: New Evidence From IV Estimation](#)

Cools, S & Strøm, M (2025), *Vil vi ha barn? Andre runde av spørreundersøkelsen om fertilitet, arbeidsliv og familiepolitikk*, Nasjonalt vitenarkiv.

[Vil vi ha barn? Andre runde av spørreundersøkelsen om fertilitet, arbeidsliv og familiepolitikk - Nasjonalt vitenarkiv](#)

Ask Hansen. (2026, 24.feb). Samfunnet må støtte ønsket om barn, ikke skitur til alene. *Morgenbladet*.

[– Samfunnet må støtte ønsket om barn, ikke skitur til alene](#)

Haugen, S, Kosberg, E, Langø, M, Longva, I,C, (2022), *samspill, Cappelen Damm*.

Norges forskningsråd, 2025, «Tydelig krav til etikk i søknader».

[Tydeligere krav til etikk i søknader](#)

NOU, 2025: 5, (2025), *Kvinnens arbeidshelse*, arbeids- og inkluderingsdepartementet

[NOU 2025: 5](#)

Organisation for Economic Co-operation and Development (2019)

[Fertility: Pensions at a Glance 2019 | OECD](#)

W. Nygaard, 2022, *fokus sosialkunnskap. H. Aschehoug & co*.

Sander, K. (2023). *Potensielle feilkilder ved kvalitative undersøkelser/ metoder* Hentet fra Estudie.no

[https://estudie.no/potensielle-feilkilder-kvalitative undersokelser/](https://estudie.no/potensielle-feilkilder-kvalitative-undersokelser/)

[Dokumenter, eksternt arbeid og kvinne med Arkivfoto 2670757921 | Shutterstock](#)

Karstein Sørlien. (2025). *fruktbarheten går opp*. Statistikk sentralbyrå.

[Fruktbarheten går opp – SSB](#)

Philipov, D., & Berghammer, C. (2007). Religion and fertility ideals, intentions and behaviour: a comparative study of European countries.

[*Religion and fertility ideals, intentions and behaviour: a comparative study of European countries on JSTOR*](#)

«validitet». I: Det Norske Akademis ordbok. Det Norske Akademi for Språk og Litteratur.

⟨<https://naob.no/ordbok/validitet>⟩ (hentet mars 2026)

vedlagt er undersøkelsen:

Ønsket om barn hos VG3 elever i Agder

Denne undersøkelsen er en del av et forskningsprosjekt gjennomført av elever i sosialkunnskapen VG3. Skjemaet omhandler VG3 elevers syn på barn og fremtid. Besvarelsen er anonym og tar rundt 5-7 min å gjennomføre. Dersom det er ønskelig, kan undersøkelsen avbrytes når som helst.

1.

Hvilket trinn går du på?

Enkeltvalg.

- **VG1**
- **VG2**
- **VG3**

2.

Hvilket kjønn er du?

Enkeltvalg.

- **jente**
- **gutt**
- **ønsker ikke svare**
- **annet**

3.

Hvilken skole går du på?

Enkeltvalg.

- **Dahlske vidergående**
- **Drottningborg vidergående**
- **Tyholmen/Barbu vidergående**

- annet: skriv inn

4.

Hvilken studieretning/linje tar du?

Enkeltvalg.

- studiespesialiserende
- bygg og tekniske yrkesfag
- helse og oppvekst fag
- Salg og service fag
- påbygg
- annet

5.

Hvor lenge har du bodd i Agder?

Enkeltvalg.

- hele livet
- over 10 år
- over 5 år
- mindre enn 5 år
- jeg bor ikke i Agder

6.

Har du barn/er gravid nå?

Enkeltvalg.

- Ja
- Nei

7.

Ønsker du barn i fremtiden?

Enkeltvalg.

- **ja**
- **nei**
- **usikker**

8.

Hvilke faktorer gjør at du er usikker på/ikke ønsker å få barn (kan velge flere)

- **liker ikke barn**
- **ønsker å nyte livet uten barn**
- **framtidspessimisme**
- **fokus på karriere**
- **bekymring for økonomisk sikkerhet**
- **ønsker ikke svare**
- **Annet**

9.

Dersom du ønsker deg barn, i hvilken alder ønsker du ditt første barn?

Flervalg.

- **18-21**
- **22-25**
- **26-29**
- **30-33**
- **34-37**

- 38-38
- 40+
- Ikke aktuelt

10. Hvor viktig er det for deg å få barn?

Enkeltvalg.

- Svært viktig
- Viktig
- Litt viktig
- Ikke viktig
- Vet ikke

11.

Hvor mange barn ønsker du ideelt sett?

Enkeltvalg.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6 eller fler

12.

Ranger: hvilke faktorer som påvirker ditt valg av antall barn? Fra viktigst nr 1, og minst viktig nr 7

Rangering.

- Fast jobb
- God lønn
- Fast partner
- Hus eller leilighet
- Framtidspessimisme (frykt for fremtiden- klima, krig, økonomisk trygghet)
- Sosialt press

13.

Ranger: Hvilke ordninger kunne påvirket deg til å få flere barn?

Fra viktigst nr 1, og minst viktig nr 6

Rangering.

- Bedre foreldrepermisjonsordninger (enklere å kombinere jobb og barn)
- Reduksjon av studielån
- Høyere barnetrygd
- Skatte lettelser
- Billigere bolig priser

14.

Ranger: hvilke faktorer som påvirker valg av når du ønsker ditt

første barn? Fra viktigst nr 1, og minst viktig nr 7

Rangering.

- Fast jobb
- God lønn
- Fast partner
- Hus eller leilighet

- Framtidspessimisme (frykt for fremtiden- klima, krig, økonomisk trygghet)
- Sosialt press

15.

Hvorfor ønsker du ikke barn (kan velge flere)

Flervalg.

- liker ikke barn
- ønsker å nyte livet uten barn
- framtidspessimisme
- fokus på karriere
- bekymring for økonomisk sikkerhet
- ønsker ikke svare
- Annet

16.

Hvordan er dine foreldres/foresatte nåværende samlivs situasjon?

Enkeltvalg.

- gift/ bor sammen
- skilt/separert
- alenemor/alenefar
- ønsker ikke svare
- annet

17.

Hvor mange (hel, halv og ste) -søsken har du?

Enkeltvalg.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6 eller fler

18.

Tror du antall søsken påvirker dine valg om antall barn?

Enkeltvalg.

- Ja
- Nei
- Kanskje

19.

Er du vokst opp i en religiøs husholdning (hverdagen påvirkes av religiøs tro eller praksis i hjemmet)

Enkeltvalg.

- Ja
- Nei
- Til en viss grad

20.

Er du religiøs?

Enkeltvalg.

- Jeg er sterkt religiøs
- Jeg er religiøs
- Jeg er usikker
- Jeg er ikke religiøs

21.

Hvilken religion tilhører du?

Enkeltvalg.

- **Kristendommen - protestantismen**
- **kristendommen - katolisismen**
- **Islam**
- **Jødedommen**
- **Hinduismen**
- **Buddhismen**
- **Ønsker ikke dele**
- **Annet**

22.

Hvor ofte deltar du i religiøse aktiviteter? Frks. Gudstjeneste eller bønn

Enkeltvalg.

- **Aldri**
- **Noen ganger i året**
- **Noen ganger i måneden**
- **Ukentlig eller oftere**

23.

**Hvor enig er du i følgende påstand? (1 = helt uenig, 5 = helt enig),
«man kan leve et like meningsfullt/godt liv uten barn»**

Enkeltvalg.

- **1**
- **2**
- **3**
- **4**
- **5**

24.

Hvor enig er du i følgende påstand? (1 = helt uenig, 5 = helt enig),

“barn vil gi livet mitt en dypere mening”

Enkeltvalg.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

25.

Hvor enig er du i følgende påstand? (1 = helt uenig, 5 = helt enig)

“det er mer sosialt akseptabelt å ønske seg barn enn å ikke gjøre det”

Enkeltvalg.

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5

26.

Har du noen tanker eller erfaringer som har påvirket ditt syn på det å få (eller ikke få) barn?

Tekst med én linje.

Skriv inn svaret

27.

Annet; skriv inn hva

Tekst med én linje.

Skriv inn svaret

28.

Hvilken skole går du på? skriv inn:

Tekst med én linje.

Skriv inn svaret

29.

Hvilken religion tilhører du?

Tekst med én linje.

Skriv inn svaret

30.

Skriv inn hvilken studieretning:

Tekst med én linje.

Skriv inn svaret